

MEXIKO

ÚSPĚŠNÁ PREMIÉRA ČECHŮ VE STOPÁCH JAROSLAVA JUHANA

Šedesát let poté, co slavnou mexickou soutěž La Carrera Panamericana dokončil český rodák Jaroslav Juhana, byť už reprezentující Guatemaalu, vyrazil po jeho stopách na legendární Carreru český tým se třemi závodními posádkami na vozech tří znacek. Přestože to byla jeho premiéra na tak těžké soutěži, zaznamenal v jejím cíli velký úspěch a navázal tak stylově na Juhanova odkaz.

TEXT: JIŘÍ VINTR, FOTO: PETR FRÝBA

Realizace nápadu účasti na soutěži La Carrera Panamericana probíhala ve formě dvouletého projektu, u jehož zrodu stál Vojtěch Štajf, dlouhodobě reprezentující v domácích i evropských automobilových soutěžích značku Subaru. Přidali se Jaroslav Petrásek, dosud sbírající úspěchy například ve snowboardingu či bezmotorovém létání, a rovněž Petr Kačírek, úspěšný okruhový závodník, jenž na Carreru připravil zajímavý exemplář kupé BMW řady CS. Novodobá éra Carrery Panamericany je totiž vypsána pro historická vozidla, z nichž ta nejmladší směří pocházet z roku 1972. Specifické předpisy pro Carreru dovolují provádět na vozech

poměrně rozsáhlé úpravy, a to hlavně na podvozku a při zachování přísných soudcůvských bezpečnostních předpisů. Podmínkou je například absence přeplňování motoru a naopak jejich plnění klasickým způsobem, tedy pomocí karburátorů.

Česká trojice, na kterou v Mexiku čekalo sedm etap mezi přístavem Veracruz a městem Durango, dlouhých přibližně 3300 kilometrů, tedy připravovala vozy v dílnách Subaru Czech Rally Teamu pod vedením šéftechnika Jana Kubíčka a šéfmechanika Pavla Janouška. Vojtěch Štajf se spolujezdcem Vladimírem Zelinkou vyrazili na Carreru s unikátním exemplářem vozu

Subaru GSR Coupé, vůbec prvním automobilem této značky na slavné mexické soutěži. Vůz vznikl sofistikovanou přestavbou původního modelu, který se v Evropě ani neprodával a po celém světě se ho dle odhadu výrobce dochovalo jen páár desítek kusů. Automobil našel Štajf po dlouhém hledání na jedné z portugalských zahrad a příbuznost s prorezlým vrakem by u krásného soutěžního vozu hádal asi málokdo. Petr Kačírek měl ve svém BMW 3,0 CS na Carrerě svého stálého spolujezdce z rally v posledních letech Jaroslava Jugase a Jaroslavu Petráskovi v neméně krásně postaveném Porsche 911 čeli noty velezkušený Karel Jirátko.

Realizace startu představovala logistický oříšek, který mimo jiné zahrnoval objednání dvou kontejnerů k naložení všech vozidel i dvou tun servisního materiálu, pronájem hned devíti místních doprovodných vozidel nejen pro mechaniky a materiál, ale i pro celý doprovodný štáb) a jejich komplikovanou koordinaci v podmírkách mexických terénů, místního svářázného provozu i přeplňených měst.

Soutěž začala ještě před slavnostním startem v podobě shakedownu nedaleko Veracruz. Češi začali přeče jen volněji, nejlépe z nich dopadl Petr Kačírek na 39. místě, Vojtěch Štajf byl 45. a Jaroslav Petrásek byl 57.

První etapa do Oaxaky zavedla závodníky do vysokých hor. Ve výšce přes 3300 metrů nad mořem rychle docházel výkon atmosférickým motorům, přesto dokázal Štajf obsadit 35. místo, Kačírek byl 41. a Petrásek 45. Češi si soutěž osahávali a výhodou jim byla schopnost přizpůsobit se měnícím se povětrnostním podmínkám. V deštivé první polovině závodu tak získávali na místní borce ve výkonných speciálech Studebaker, Oldsmobile nebo Ford Mustang.

Do druhé etapy s cílem v Mexico City bohužel neodstartoval po poruše zapalování Petrásek a vrátil se do soutěže až po dvou etapách, byť s penalizací. Zato ostatním

Čechům se dařilo. Vojtěch Štajf obsadil už 13. místo, o dvě příčky před Petrem Kačírkem - oba při večerním vyhlášení vystoupili na stupně etapových vítězů svých kategorií. Štěstí v neštěstí měl ale Štajf na dlouhém dálničním přejezdu do Mexico City. Prasklé lanko plynového pedálu znamenalo provizorní opravu a nutnost přidávání plynu ručním taháním za lanko natažené do okna spolujezdce. Štajf tak musel přestát nejen husté lijáky, ale i přejezd hor a jízdu v kordónu centrem Mexico City.

Třetí etapu s cílem v Toluice zajel z naší trojice znova lépe Štajf, když obsadil 15. příčku celkově a usadil se na druhém místě

ČEŠI TEDY NA CARREŘE PANAMERICANĚ NADCHLI PROFESIONÁLNÍM PŘÍSTUPEM, KVALITOU DÍLENSKÉHO ZPRACOVÁNÍ SVÝCH VOZŮ, PRACÍ A ZRUČNOSTÍ MECHANIKŮ I CELKOVÝM VYSTUPOVÁNÍM.

v průběžném hodnocení třídy Historica A Plus. Kačírek měl smůlu a potýkal se závadou zapalovacích svíček a v odpoledních lijácích i s nefunkčními stěrači a v etapě skončil na 34. místě.

Role se částečně obrátily v následující čtvrté etapě do Morelie, v níž si smůla pro změnu počítala i na Štajfa. Ten nejprve skvěle zajel dopolední sekci rychlostních zkoušek, ale na jejím konci ho zastavila prasklá poloosa. Pomoc při odtahu Štajfova vozu zdržela i Kačírká, který nakonec v etapě obsadil 31. místo a klesl v celkovém pořadí do čtvrté desítky, zatímco Štajf byl 29. Vrátil se naopak Petrásek a na svoje předešlé výkony navázal etapovým 38. místem.

Další etapy se nesly ve znamení obrovské snahy Štajfa a Kačírka při dotahování vzniklé ztráty. V páté i šesté etapě to byl Kačírek, kdo zaznamenal z Čechů nejlepší etapový výsledek, ale i Vojtěch Štajf utěšeně stoupal vzhůru celkovým pořadím, když dokázal vyvinout účinný tlak na svého soupeře Gonzaleze, jedoucího s VW Karmann. Po šesté etapě, v níž Gonzalez musel odstoupit z odpolední sekce pro poruchu mazání, už se Štajf dostal do čela hodnocení třídy Historica A Plus. Pozici potvrdil i v poslední etapě do

Duranga a dojel si do cíle pro zasloužené prvenství ve třídě čtyřválcových dvoulitrů a v celkovém pořadí dokázal v konkurenci vozů až pětinásobně silnějších obsadit 11. příčku! Skvěle si vedl i Kačírek, který sice nedosáhl na stupně vítězů svojí třídy Historica B a skončil těsně pod nimi, v celkovém pořadí však vystoupal na 15. místo. Jaroslav Petrásek nakonec soutěž bez dalších problémů dokončil na slušném 33. místě absolutně a 8. příčce ve třídě Historica B. Vrátily to i v čele celkového pořadí, o které bojoval pilot Studebakeru Emilio Velazquez s expilotem formule 1 Erikiem Comasem na voze stejně značky. Až v poslední etapě Velazquez vyletěl z trati a Comas bral při své mexické premiéře zasloužené prvenství.

Češi tedy na Carreře Panamericaně uspěli. Nadchli profesionálním přístupem, kvalitou díleneského zpracování svých vozů, prací a zručnosti mechaniků i celkovým vystupováním. Přivezli si spoustu poznatků, korunovaných zaslouženým úspěchem a napřesrok se chtějí pokusit legendární Carreru pokořit znovu, tentokrát v ještě větším počtu. Češtinu tedy na mexických tratích určitě ještě uslyšíme. Jaroslav Juhan by měl radost. ■